

[Arbejdsministeren.]

gernes andele vil blive sat i forhold til omfanget af deres beskæftigelse, men vil i øvrigt være lige store, uafhængigt af størrelsen af den enkeltes løn. Normal beskæftigelse — med en rimelig afgrænsning nedad — vil medføre ret til en hel andel. Mindre beskæftigelse vil give ret til en halv andel, medens en meget begrænset beskæftigelse altså efter ATP-lovens principper ikke vil give ret til nogen andel. Med de foreslåede afgrænsninger ville der for året 1971 være blevet tale om 1,3 millioner hele andele og 350.000 halve andele.

Som det fremgår, har vi ved at anvende ATP-ordningen måttet holde lønmodtagere under 18 år uden for ordningen. Vi mener, det må være ønskeligt at få dette ændret, men regeringen har fundet det rigtigt at afstå fra at iværksætte en særlig registrering af disse lønmodtagere, bl. a. fordi vi ønsker nærmere at overveje, hvorvidt ATP-ordningen bør udvides til at omfatte også gruppen 16-18-årige. Og når man frem til — hvad jeg håber — en sådan udvidelse af ATP, vil disse unge uden videre få ret til andel af fællesformuen efter forslagets almindelige regler.

Der skal efter forslaget oprettes en Lønmodtagernes Investerings- og Udbyttefond, som ejes af lønmodtagerne i fællesskab. Fondens skal modtage arbejdsgiverbidragene og på lønmodtagernes vegne forvalte den fælles lønmodtagerkapital, der via fonden skal kanaliseres ud i erhvervslivet. Fondens skal endvidere sørge for, at den enkelte lønmodtager modtager sin andel af fællesformuen i form af såkaldte fondsbeviser, der lyder på navn og angiver størrelsen af andelsbeløbet. Dette andelsbeløb opgøres for hvert kalenderår.

Sammen med fondsbeviset vil den enkelte lønmodtager hvert år fra fonden modtage et kontoudtog, der angiver størrelsen af den pågældendes andel af indtægterne — renter, aktieudbytter m. v. — af den samlede kapital med regulering for realiserede gevinster og eventuelle konstaterede tab. Jeg vil gerne understrege, at fondsbeviserne og de tilskrevne indtægtsandele er lønmodtagernes personlige ejendom. De kan ikke sælges eller pantsættes. Beløbene for det enkelte år er bundet i en 7 års periode, dog er der adgang til indløsning efter det fyldte 67. år, selv om

denne bindingsperiode ikke er udløbet. Ved ejerens død vil fonden udbetale alle indestående beløb.

Der er som nævnt adgang til at få beløbene udbetalt efter 7 års forløb, men lønmodtagerne kan også vælge at lade beløbene blive stående i fonden. Jeg regner med, at mange vil lade deres andele forblive i denne fond ud over den bindingsperiode, som er foreslået.

Og så om skattereglerne: der foretages ikke beskatning ved fondsbevisernes udstedelse eller tilskrivning af indtægtsandele. Når beløbene indløses, beskattes de med en fast sats på 35 pct., medens en frivillig binding i yderligere 5 år, altså ud over de 7 år, bringer beskatningsprocenten ned på 25. Det er meningen, at fonden skal administrere lønmodtagerkapitalens anvendelse. Hovedsigtet er, at kapitalen skal anbringes i erhvervslivet som ansvarlig, som risikovillig kapital og derved være basis for den medindflydelse, som tilsigtes opnået for lønmodtagerne.

Overvejelser af de praktiske og juridiske problemer har imidlertid ført til, at vi i første omgang kun foreslår obligatorisk anbringelse som aktiekapital af to tredjedele af de beløb, der indbetales af aktieselskaber med over 50 ansatte. Aktieselskaber med mellem 20 og 50 ansatte får imidlertid adgang til på tilsvarende måde at lade to tredjedele af bidragene indestå som aktiekapital. Andre private virksomheder med mere end 10 ansatte får adgang til at lade de to tredjedele af bidragene indestå som lån, det samme gælder under visse nærmere betingelser også for statslige og kommunale erhvervsvirksomheder. Må jeg føje til, at den del af lønmodtagerkapitalen, der ikke anbringes efter disse retningslinjer — de såkaldt frie midler — skal af fonden i videst muligt omfang anbringes aktivt i erhvervslivet, dvs. fortrinsvis ved køb af aktier, ved indskud i kommanditselskaber el. lign. Herudover kan fonden bl. a. udlåne midler til investeringsformål, herunder også til investeringer inden for den offentlige sektor.

Det er således kun for en del af midlerne, der sikres en obligatorisk anbringelse som ansvarlig kapital, der kan danne grundlag for medindflydelse i virksomheden. Området dækker imidlertid op imod 3.000 virksomheder med ca. 45 pct. af den samlede lønsum inden for det private erhvervslivs